

ges 5 Rd., og gjør desuden den Tilføielse, at Kjelderen skal regnes for een Etage. Disse to Bestemmelser findes nu ikke her, men man vil kun analogt kunne slutte sig dertil, og dette vil jo da være en usiagtig Affattelse af denne senere Lov. Ogsaa ere Gebyrerne overordentlig høie. For det Første er der sagt, at for at eftersee en Forandring af en Etages Ildsteder skal der betales 5 Rd. I Loven af 12te Januar 1858 er der kun Tale om 4 Rd.; den ene Rd. skal altsaa være tillagt, fordi Branddirecteuren skal befordre sig selv, men der er heller ikke i den anden Lov nogen Bestemmelse om, at han skulde have særlig Befordring. For Ombygningen af en Deel af en ældre Bygning skal han have 10 Rd. I Loven af 12te Januar 1858 skal han for Eftersyn af Ombygning kun have, om jeg ikke meget feiler, de samme 4 Rd. som for at eftersee Ildstederne. Naar nu en Mand ombyggede en Deel af sin Bygning, maaskee kun et Par Fag med en enkelt Skorsteen, skulde han give 10 Rd. for dette Eftersyn af Branddirecteuren og for at faae en Attest i saa Henseende. For en eenetages Bygning i det Hele skal der gives 10 Rd., for en toetages 15 Rd. Dersom nu, som der udtrykkelig staaer i Loven af 12te Januar 1858, Kjelderen altid skal regnes for en Etage, undertagen naar den kun er Victualiekjelder, maa der for en eenetages Bygning med Kjelder altid betales for Eftersyn og Udstedelsen af Attest 15 Rd.; men det maa dog antages, at dette Eftersyn formeentlig kan holdes paa en halv Dag, og det vilde altsaa være et overordentlig høit Gebyr. For en toetages Bygning med Kjelder skulde der betales, hvis man sluttede efter den tidtiterede Lov for Frederiksberg, 20 Rd. osv., og disse Gebyrer vare saaledes overordentlig høie. Af disse 3 Grunde er det altsaa, at Udvalget modsætter sig denne Paragraph. Udvalget vilde, det er jeg overbevist om, at ogsaa de andre Medlemmer af samme og den ærede Ordfører, ville bekræfte, have gjort Forslag til Ændringer i Paragraphen,

dersom det ikke var endelig blevet entigt om, at den maatte aldeles bortfalde, som slet ikke hørende under Lovgivningen om Landbygninger.

Jeg skal, siden jeg har reist mig, med det Samme udtale mig om et Par mindre Punkter. Den meget ærede Minister gjorde ved § 13 opmærksom paa, at skøndt han ikke vilde modsætte sig Udvalgets Forslag, at det kunde tillades at opføre Bagerovne enten af brændte Steen eller af raae Steen, kun at de havde en større Tykkelse, vilde det dog være vanskeligt at kontrollere, om jeg ellers forstod den meget ærede Minister rigtigt, om de vare opførte af brændte Steen eller af raae Steen. Men er det vanskeligt at kontrollere det, saa er det bedst at give det frit, thi saa behøves Controlle i saa Henseende ikke. Men dersom man siger, at den skal være opført af en bestemt Slags Steen, og man dog veed, at Controlle er meget vanskeligt, saa bliver det jo ikke let at paasee, om Loven er opfyldt. Sigt naar Controlle er vanskelig, bør Frihed gives, naar denne ikke er af den Art, at Regjeringen aldeles ikke kan billige den, og Ministeren erklærer jo, at han ikke ganske vil modsætte sig den. Hvad angaar Forslaget under Afstemningspunktet Nr. 34, saa forekommer det mig ganske aabenbart, at man ikke kan antage den Bestemmelse, at der skulde staae, „saavidt Rummet tillader det“; thi saa kunde man altid bygge saaledes, at Rummet ikke tillod de nødvendige Afstande, og heller ikke kunne vi antage, at Bestemmelsen om Loftet over Bagerovne ikke skulde behøves, saa at altsaa det bare Straatag befandt sig derover. Den ærede Ordfører tog en Paragraph med, som Udvalget ikke har stillet noget Ændringsforslag til, nemlig § 16, som aldeles forbyder horizontale Skorsteensrør, hvilende paa Loftet, og han udtalte, at der havde været Flere i Udvalget, som ogsaa ansaae lodrette Skorsteensrør, hvilende paa Bjællselag, for meget utilraadelige.